

Publicerad 2012-09-27 00:34 av Johan Bergstjärna

Dina ögon kysser min oro och ångest

Överväldigad och panikslagen ligger jag på golvet i fosterställning
Ångesten har mej i sitt järngrepp och jag skakar
För min inre syn bara mörker, människors likgiltighet, förställning
och gränslösa svek

Du ser på mej med ditt stoiska lugn och jag känner hur du med
din blick kysser mitt hjärta och själ
Och äntligen förlöses den gigantiska gråten, och mitt hat, min
kolossala vrede

Dämonernas hånskratt förbytes till en lugn frid när jag hittat
hem i mej själv

De onda andarna förlorar alltid inför vår djupa intima kärlek.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Johan Bergstjärna med Poeter.se id #21041 innehar upphovsrätten